

В' тяшки оковы преугнѣтени
 До колѣ стыдно мы да тѣрпимы!
 Отъ диво илемя уничтожени
 До колѣ несвѣтно да стоймы!

Еда чловѣкъ за робство' є създанъ!
 Кам' отъ праваго разума полза?
 Скотеки ди стой се убузданъ
 Вѣзанъ животъ да си пригризва!

Силиж в' неволѣ храбрость добива
 Душа рѣшително усьрчена!
 Страхъ же губителю та задава
 Изненадѣйно устраблена!

Дѣрвены врата с' ключове тяшки
 Надъ наесь затворены отъ винъ бѣхъ!
 Нѣмахм' уржикъ отевѣнь мотики!
 Турцы стражари тамо се бдѣхъ.

Сильно отъ вѣтрѣ нѣ подлостихъ
 С' грѣмно прашенье ся искутихъ!
 Стражѣ уржикъ си наюрихъ
 Турцы отъ мотики ся раѣбѣгахъ! (⁹)

Доклѣ ся збуди войнство главно
 Мы ся отъ тьмижъ пошъ ползувахъ
 Бѣро поѣмнахъ бѣрдо хѣлмино
 До святы ся шумакъ мы добихъ!